

Comunitatea geologică din România a pierdut pe unul dintre cei mai buni și dedicați membri ai săi. Cu inima grea facem cunoscută trecerea neașteptată în neființă a kolegei noastre, doamna Doina Russo-Săndulescu.

În aceste momente de grea încercare emoțională am considerat potrivit să ne oprim pentru câteva clipe asupra cercetătorului Russo-Săndulescu Doina din cauză că moștenirea nemuritoare pe care a lăsat-o României și lumii nu constă în calitatea umană deosebită, care i-a atins pe toți cei care au cunoscut-o și au lucrat cu ea, ci în contribuțiile aduse la progresul geologiei românești în contextul mai larg al cercetării geologice mondiale. Nu ne propunem să evocăm modul în care a trăit, ci să evidențiem și să celebrăm roadele existenței sale, în ton cu gândurile și speranțele enunțate de poetul M. Eminescu în Scrisoarea I:

*”De-oi muri – își zice-n sine – al meu nume o să-l poarte
Secolii din gură-n gură, și l-or duce mai departe,
De a pururi, pretutindeni, în ungherul unor crieri
Și-or găsi, cu al meu nume, adăpost a mele scrieri!”*

Parcursul activității profesionale a doamnei Russo-Săndulescu Doina a fost marcat de interesul pentru banatitele din România și skarnele și corneenele asociate acestora, interes care s-a concretizat în contribuții importante pentru cunoașterea științifică a masivului banatic Bocșa și a intruziunilor din zona Banatului în general. Complexitatea și varietatea tematicilor specifice domeniului de studiu și-au găsit expresia în rezultatele activităților de cercetare desfășurate: mineralogie, metalogenie, geochimie și geocronologie.

A făcut parte din echipele de teren ale Institutului Geologic al României și și-a adus astfel contribuția la programul de cartare a teritoriului României, fiind coautorul mai multor foi de hartă la scara 1:50000, dintre care amintim de cele realizate pentru zonele Berzovia, Bocșa și Poiana Botizii.

La finalul carierei sale s-a ocupat de coordonarea activității Muzeului Național de Geologie, contribuind astfel la conservarea și promovarea patrimoniului geologic al României.

Este imposibilă redarea unei vieți profesionale atât de pline în doar câteva rânduri și este și mai greu de conturat tabloul uman frumos și profund, așa cum s-a arătat el de nenumărate ori. Amintirea ei aparține celor care au cunoscut-o, dar munca vieții ei aparține zestrei științifice a umanității.

Colectivul Institutului Geologic al României este cu inima și cu gândul alături de familia îndoliată, căreia îi transmite pe această cale cele mai sincere condoleanțe.